

Tisztelt Nagykövet úr, a sajtó képviselői, kedves barátaink!

Szeretettel üdvözlöm Önöket a Vígszínházban, és köszönöm, hogy elfogadták meghívásunkat a mai, rendhagyó sajtótájékoztatóra. Megkülönböztetett tisztelettel üdvözlöm a Koreai Köztársaság magyarországi nagykövetét, Csung-Ha Szuh urat.

Azért tartottam fontosnak a mai találkozót, mert a társulat komoly vállalkozásra készül, és egy nagy, remélhetőleg életreszóló kaland előtt állunk.

Áprilisban Koreában jártam egy nemzetközi színházi konferencián, ahol a nagyszínházak feladatáról és szerepéről tartottam előadást. Akkor azzal zártam beszédemet, hogy egy kis nemzet nagy prózai színházaként tudjuk jól: a nyelvünkbe vagyunk zárva. Vannak ledönthetetlen akadályok, de törekszünk határaink kitágítására, lehetőségeink kiszélesítésére. Akkor még csak remélni tudtam, hogy valóra válik a tervünk, és egy fontos előadásunkat megmutathatjuk a koreai közönségnek.

Most, hogy az *Othello* díszlete kihajózott Szöulba, és pár nap múlva mi is ott leszünk, már hiszek abban, hogy létrejöhet, hogy megtörténhet a találkozás két egymástól nagyon távoli kultúra, színházi gondolkodásmód között.

Engedjék meg, hogy e hír kapcsán kicsit visszamenjek az időben.

Igazgatói pályázatomban azt írtam, hogy keresem a kapcsolatot külföldi alkotókkal és színházakkal, és szeretném a Vígszínház nemzetközi kapcsolatait ápolni és tovább építeni. Művészi céljaink között kollégáimmal együtt kiemelten fontosnak tartjuk, hogy létrejöjjön a párbeszéd különböző országok, nyelvterületek és kultúrák színházaival, mert hiszek abban, hogy egy-egy találkozás az alkotók és a közönség számára is ihlető erejű, művészileg inspiráló lehet.

A koreai Nemzeti Színházzal való együttműködésünk alig egy éves múltra tekint vissza. 2009. augusztus 25-én a Koreai Nemzeti Táncszínház „Koreai Fantázia” című táncjátékának adott otthont a Vígszínház. Az előadás hatalmas sikert aratott, és körülbelül innen datálódik a Koreai Nemzeti Színház és a Vígszínház példaértékű kapcsolata. Már ekkor felmerült a lehetősége egy hosszabb távú szakmai együttműködésnek. Ennek következő állomása volt, hogy idén tavasszal a Nemzeti Színházak Nemzetközi Konferenciáján tartottam előadást Szöulban a Vígszínház történetéről és céljairól. Ez a találkozás remek alkalmat adott arra, hogy az együttműködést még szorosabbra fűzzük. Alig telt el pár hét a konferencia után,

mikor biztossá vált, hogy *Othello* című előadásunkat a Koreai Nemzeti Színház meghívta Szöulba, hogy a Nemzeti Színházak Világfesztiválján szerepljen. A fesztivált – mely Korea egyik legnagyobb ilyen rendezvénye - 2007-ben alapították azzal a céllal, hogy a koreai közönség megismerhesse más földrészek színházi kultúráját.

Az előadást három alkalommal fogjuk előadni szeptember 17., 18. és 19-én a Nemzeti Színház legnagyobb játszóhelyén. Mint már korábban utaltam rá, a díszlet hetekkel ezelőtt útnak indult. Előbb tengeren, majd vonaton szállították, hogy szeptember 15-én teljes pompájában álljon majd a Koreai Nemzeti Színház színpadán, ahogy estéről estére itt a Vígszínházban. A koreai vendéglőadás nagy kihívás lesz nekünk is, nemcsak a kimerítő utazás miatt, hanem azért is, mert még a Vígénél is nagyobb, 1500 fős nézőtér előtt fogunk játszani.

Természetesen minden rendezői koncepció más, nekem is nagyon markáns elképzelésem, olvasatom volt a darabról, s azt hiszem, egy korántsem szokványos *Othello* született a Vígben. De biztosak lehetünk benne, hogy a darab egyetemes emberi értékeket bemutató és alapvető morális kérdéseket boncolgató története átíveli majd a több ezer kilométeres távolságot és a kulturális különbségeket. Egy halhatatlan remekműről van szó, és hiszek abban, hogy Koreában ugyanolyan érzelmeket vált majd ki a nézőből, mint Budapesten, vagy a világ bármely más részén. A féltékenység, a szenvedély, a szerelem vagy bosszúvágy nem kor- és helyfüggő. Ugyanolyan Szöulban, Párizsban, New Yorkban vagy Budapesten.

Nagyon hálásak vagyunk a Koreai Nemzeti Színháznak, hogy erején felül támogatja kiutazásunkat, hogy komoly áldozatokat hozott egy nagyszabású, közös cél érdekében. Milyen ritka ez manapság! Köszönjük, hogy ilyen remek partnerre leltünk a világ másik végén, mint a Koreai Nemzeti Színház!

Köszönjük továbbá a Nemzeti Erőforrás Minisztérium Kulturális Államtitkárságának támogatását.

Miközben a társulat egy része több ezer kilométert utazik azért, hogy Koreában számot adjon a magyar kultúra erejéről, különleges színeiről, ízeiről, karakteréről, mi is vendégül látunk egy előadást a szomszédos Szlovákiából. Szeptember 20-án, a Magyar Dráma Napjának előestéjén Görgey Gábor *Komámasszony, hol a stukker?* című abszurd komédiáját láthatják a pozsonyi Astorka színház legendás előadásában, szlovák nyelven, magyar felirattal. Az előadás 19 órakor kezdődik, a Pesti Színházban, rendezője: Peter Mankovecky.

Az előadás után az alkotókkal és a darab szerzőjével, Görgey Gáborral beszélgetünk, a színház előterében pedig könyvvásár és kiállítás várja majd az érdeklődőket.

A pozsonyi Astorka az 1968-as szovjet megszállás következtében megszűnt pozsonyi Színház a Korzón (*Divadlo na Korze*) hagyományainak követője, azaz erős és különleges rendezői értelmezésekben állít színre klasszikus, illetve kortárs drámákat. A színház kivételes társulatának tagjai Szlovákia legkiemelkedőbb színészei. Az Astorka repertoárján a külföldi klasszikusok és kortárs drámák mellett szlovák művek is szerepelnek. A társulat többször vendégszerepelt már előadásaival Csehországban és Lengyelországban, de jól ismeri őket a közönség Nagy-Britanniában, az Amerikai Egyesült Államokban, Oroszországban, Fehéroroszországban és Észtországban is. Magyarországon pár évvel ezelőtt a Szentivánéji álommal vendégszerepeltek a Zsámbéki Nyári fesztiválon.

Nagy öröm és megtiszteltetés, hogy a Pesti Színház közönségének is bemutatkozik ez az egészen kivételes tehetségű csapat!

Idén a prágai Nemzeti Színház igazgatója, Michal Docekal is együtt dolgozik a társulattal, és egy kortárs izraeli szerzőnő *Mikve* című darabját rendezi nálunk. Docekal nagyon fiatalon lett a prágai Nemzeti Színház igazgatója, és 8 éve biztos kézzel, sikeresen vezeti a hatalmas teátrumot. Az európai színházi irányzatokra, a kortárs irodalomra és társművészetekre nyitott rendező és színházigazgató tájékozottsága, jártassága és nyitottsága mindannyiunk számára követendő példa.

Egy nemzetközileg elismert, nagy formátumú külföldi alkotóval dolgozik együtt Marton László is. Az ő *Ványa bácsi* rendezésének díszletterveit a világhírű amerikai díszlettervező, Michael Levine készítette el. Ugyancsak Michael Levine tervezte a tavaly bemutatott *Varázsfuvola* csodálatos látványvilágát.

Ahogy már beszédem elején utaltam rá, a nemzetközi kapcsolatok ápolása terén elkezdtünk egy hosszútávú munkát, aminek fontos állomásához érkeztünk 2010 őszén.

Az egész társulat nevében ígérem Önöknek, hogy a jövőben is ezt az utat fogjuk járni, és külföldi kapcsolatainkat tovább erősítjük, bővítjük, mert ez nemcsak a Vígszínház számára jelent sikereket és felejthetetlen élményeket, de közvetlenül szolgálja a magyar kultúra érdekét is. Kérem Önöket, hogy továbbra is legyenek partnereink ebben a misszióban.